

GOIGS DE LA Imatge del

DE BELLPUIG

Contemplem amb pensa pura
amb amor i pietat.
Plorem davant la figura de
Jesús crucificat.

Contemplem amb quanta pena
estava posat en creu
Jesucrist per a l'esmena
dels pecats del poble seu.
Oh favor immens d'un Déu
de morir per l'home ingrát.

Mireu el seu cap sagrat
coronat amb gran torment
i d'espines traspasat
tot el seu cos sangonent
ja ni sembla un ser vivent
de tant ferit i llagat.

Es sa cara amaratada
pels insults i cops cruels
i la boca atormentada
amb vinagre i amarg fells
els ulls que alegren els cels
velats, i el sol eclipsat.

El costat teniu obert
que és porta de vostre cor
perquè vegem tots de cert
com es gran el vostre amor;
i ¿pot témer el pecador
de Vos no ésser perdonat?

Amb amor oberts els braços
us veig Senyor afligit
esperant rebre els braços
del pecador convertit;
al qui torna amb cor contrit
rebeu com a fill amat.

Les mans i peus travessats
de puntes de claus crudels
tingué per nostres maldats
El qui creà terra i cels;
als creients i als infidels
volgué arrencar del pecat

Al foc tres voltes us llencen
els heretges protestants
més les flames es convencen
d'aquells odis inhumans
com butxins creuats de mans
a son Déu han respectat.

MIRACULOSA Sant Crist

VINGUT DE BORMIO

Isabel de Casanoves
fou l'heroïna fidel
que malgrat les dures proves
del foc salva al Rei del cel;
per comprar-lo a Isabel
pes d'argent li han demanat.

La donzella no s'espanta
davant llur afany malvat;
cop d'argent un plat decanta...
sura el Crist a l'altre plat!
Sols trenta monedes canta
el preu que Crist ha pesat

Al passar per Barcelona
es portat a un monestir,
i allí es queda la corona
que en prodigis mil florí;
No el volen deixar sortir,
tant afecte li han posat.

Destruit per la fogera
del mil noucents trenta sis
ha tornat formós com era
el nostre Crist ple d'encís,
Bellpuig, Bórmio! en jorn felíç
de bell nou s'han abraçat.

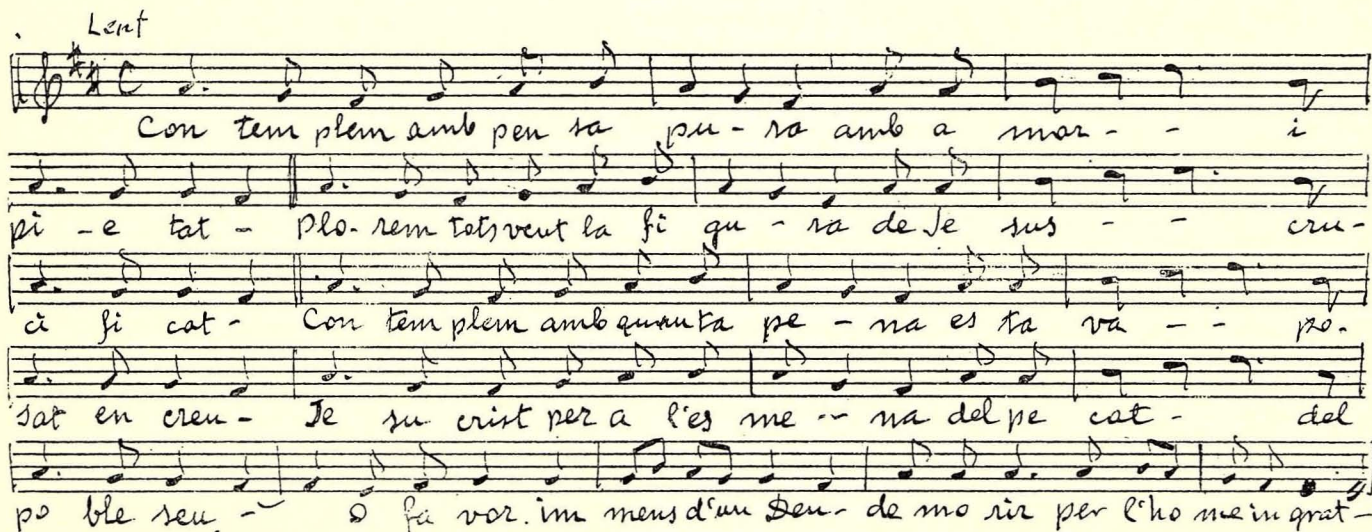
Quan de l'aigua necessiten,
en devotes processons
de tot l'Urgell us visiten
venen grans xics i minyons
oïnt ses deprecacions
remeieu la sequedat.

Puix esteu en creu clavat
per remei del pecador.
Oïu la necessitat
Jesús nostre Redemptor.

Oració al Sant Crist

Senyor Jesucrist, que del cel i del si del vostre Pare, baixàreu a la terra i derramàreu vostra Sang preciosa per la remissió dels nostres pecats; humilment us supliquem que al dia del judici, a la vostra dreta, poguem oïr de Vos les dolces paraules: «Veniu beneïts!» Vos que viviu i regneu pels segles dels segles. Així sia.

Lent

Con tem pleu amb pen sa pu - ra amb a mor - - i
pi - e tat - plo - rem tots vent la fi gu - ra de Je sus - - cru -
ci fi cat - Con tem pleu amb quanta pe - na es ta va - - po -
sat en creu - Je su crist per a l'es me - - na del pe cat - del
po ble seu - O fa vor. im mens d'un Deu - de mo rir per l'ho me in grát -

Breu Notícia del Sant Crist de Bormio

En els anys de 1620 es venerava a Bòrmio (Itàlia) un bell Sant Crist, en un altar lateral del temple parroquial. Caigué damunt la devota Bòrmio la cruel persecució dels calvinistes, els quals enderrocaren de dit altar la santa imatge, i, amb mil profanacions, intentaren cremar-la al mig de la plaça. Mes..., per tres vegades el foc, respectuós a son Creador, es resistí a devorar la imatge.

La donzella Isabel de Casanoves, filla de Bellpuig i cambraera de l'Excm. Duc de Fèria, llavors governador de Milà, s'encertà a veure aquest prodigi. Commosa, intentà comprar la santa imatge, mes, els heretges, li exigiren per a vendre-la tanta plata com pesaria. Emparada pel Duc de Fèria, Na Isabel acceptà la proposta, i, posat a la balança, el Sant Crist pesà solament 30 monedes. Furiosos els calvinistes es volgueren desdir del tracte. Finalment, però, el Sant Crist passà a ésser possessió de la donzella, que el remeté a sa pàtria, Bellpuig, on arribà el 30 de maig de 1623, essent rebut a «l'Oratori» pels bellputxencs i comarcans. Aquell dia, a la vesprada, un nen ceguet recobrà la vista.

Destruït aquest gloriós Sant Crist en la darrera guerra civil (1936), fou en la mateixa Bòrmio on es reproduí la històrica imatge amb fusta dels Alps i, després d'haver estat venerat i entronitzat durant un any en la Parròquia dels devots bormiesos, una

Comissió de Bellpuig, presidida per l'Excel·lentíssim Dr. Josep Pont, fill de Bellpuig i aleshores bisbe de Segorb, anà a recollir-lo a Bòrmio. El dia 30 de maig de 1953 entrà triomfalment a Bellpuig, essent rebut per l'Excm. bisbe de Solsona, Dr. Vicent Enriquer i Tarancon, en el mateix Oratori, des d'on fou portat el Sant Crist en una sump-tuosa carrossa fins al temple parroquial, entre les ovacions i l'entusiasme indescriptible del poble, de les autoritats i pobles de la comarca. En el gran Pontifical celebrat l'endemà, el Pontífex de Roma envià a la Vila de la Creu la seva benedicció.

Cal remarcar el caràcter comarcal del culte al nostre històric Sant Crist que, segons notes antigues, trobem que s'estenia pels pobles de Preixana, Vilanova de Bellpuig, Sant Martí de Maldà, Vallbona, Gollés, Castellnou de Seana, Miralcamp, Mollerussa, Fondarella, Palau, Ivars, Barbens, i fins figuren confreres de Ciutadilla i Montaneu.

El dibuix de l'anvers és del nou Santcrist, sense barbes ni corona d'espines, com el seu original ric exemplar del segle xivè. La música dels Goigs és antiquíssima i ben pròpia del nostre Santcrist.

L'eminent poeta Climent Forner, vicari de Bellpuig, compongué el següent himne musical pel Rnt. Jesús Capdevila, per tal de que es canti juntament amb els Goigs.

Pregària Popular al Sant Crist de Bellpuig

Del fons del cor, Senyor,
us demanen perdó
per a trobar dins vostre Cor entrada.

Abans de cloure els ulls,
de pietat curulls,
damunt Bellpuig doneu una mirada.

Mai més venut sereu,
mai més clavat en creu,
mai més llençat al foc per culpa nostra,
Jesús Crucificat,
els peus us hem besat
i llagrimosos us mirem el rostre.

Arrelarà tan fons
la Creu als Tres Turons
que fruitarà en les ànimes la vida,
dessota el cel més blau
s'argentaran de pau
els olivers i els ceps treuran florida.

Jesús agonitzant,
en el suprem instant
veniu a acompanyar-nos l'agonia,
i per a ben morir
que ens faci de coixí
tal com a Vós la falda de Maria.